

Zas cinká mráz

Helena Vondráčková

Zas na svůj rampouch za šilink
cinká cililink mráz,
všem vrátí úsměv na rty,
promění na caparty i nás.

Tak sundej z půdy sáně,
kdo sjíždět stráně sis přál,
až v pádu dojde k srážce,
s žralokem na podrážce jed' dál.

Hele jak, hele jak, hele jak ten žák
sjezd bez chyby zmák,
sám boule profrčel jak dospělák.

Hele jak, hele jak, tenhle drak kluk Tom
sjel muldu jak hrom.

Jsem stejně, jak on,
šampion, ne však bohužel v tomhletom.

I když tvůj styl je bída,
jsi stejně třída, ne čaj.
Na stráni pod rampouchy,
pro nás vozembouchy, je ráj.

Že sundat z půdy sáně
a brousit stráně je fajn,
už kázal otec vlasti,
jestli jen o té slasti měl šajn.

Pěkně podle smrčí,
jezdec frčí zákrutou,
někdo sáně zláme,
my trať máme zmáknutou.

Skvostně po svahu sjels,
jó, byl to trap,
teď zas pěšky vzhůru šlap,
pouze lenivý chlap
se v boudě skryl jak krab.

Do sešupu, brachu,
beze strachu všecko dej,
prožij okouzlení,
to, co není na prodej.

Znova červeň a smích
Oba: ve tváři mít
a v zádech horský štít.
Ten zážitek z jízd, buď si jist,
sotva někdo ti může vzít.

Zas na svůj rampouch
za šilink cinká, cililink, mráz,
všem vrátí úsměv na rty,
promění na caparty i nás.

Všem vrátí úsměv na rty,
promění na caparty i nás.
Ó já, ten nic se neptá,
pěkně zdeptá i nás,
i nás, právě nás.